

[Jørgen Estrup]

Desværre – og det ved justitsministeren godt, det er baggrunden for hele vores debat – har det udvalg, hvor denne sag blev behandlet sidste gang, besluttet intet at gøre. Derfor vil jeg dog gerne sige, at jeg hellere end noget andet vil lægge mit martyrium fra mig. Jeg samler ikke på martyrier, det er faktisk ikke særlig morsomt. Jeg samler derimod på gennemførte forslag af et fornuftigt indhold.

Derfor vil jeg gerne i stedet for alle disse mange forskellige ord og lidt småsarkastiske bemærkninger, som justitsministeren ynder, spørge justitsministeren direkte, hvad der ligger i dette med at samle et flertal. Mener justitsministeren, at han skal tilråde regeringen og regeringspartierne, at disse forslag kommer til afstemning i salen? Eller mener justitsministeren blot, at hvis der ad kringlede kroge, ad uklare veje måtte kunne samles et flertal for begge forslag, så skal begge forslag til afstemning? Det ville dog være rart at vide for en gangs skyld, om ministeren og regeringen ønsker, at Folketinget skal have lov at udtale sig, eller man blot ønsker, at der skal være en politisk kabale, der går op, for i så fald kan vi andre godt få lov at få vores forslag til afstemning i salen.

Det synes jeg egentlig er det, denne sag drejer sig om. Det er yderst utilfredsstillende, som det skete sidste gang, at forslag bliver i udvalget, fordi nogle siger, at de ikke må komme til afstemning.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Først bebrejder hr. Jørgen Estrup mig, at jeg blander mig i, hvordan udvalgsarbejdet skal foregå, og så bliver jeg opfordret til at fortælle, hvordan det hele skal ske.

Under hvilken form udvalget finder frem til retningslinjerne for noget, der kan blive til et lovforslag, det skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i. Det, jeg kan se, er, at Det Radikale Venstres forslag ikke er tilstrækkelig gennemarbejdede til, at de er et godt afstemningstema. Men det kan man så gøre bedre i udvalget. Om man gør det på den ene eller den anden måde, har jeg tillid til at man – er det ikke i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, det behandles? – nok skal finde frem til, hvis der er flertal, og hvis det flertal er der, så er vi i stand til at udforme et lovforslag – og det er det, jeg har givet tilsagn om – og så kan det fremsættes i næste samling.

Alt det her med, at man kommer med beslutningsforslag, der nærmest bygger på nogle postulater, det får vi ikke meget ud af. Det, vi trænger til, er et ordentligt gennearbejdet lovforslag, og hvis det viser sig, at der som baggrund for det er et flertal i udvalget, så kan det komme i næste samling. Det er det, jeg har givet tilsagn om.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Justitsministeren vil gerne slippe udenom. Det forstår jeg da også godt, for det, som sagen altså drejer sig om, var det, jeg spurgte justitsministeren om, nemlig hvad han ville råde regeringen og regeringspartierne til. At arbejdet skal foregå i udvalget, er vi vist alle sammen klar over. Jeg går ud fra, at justitsministeren har en mening, og at han også vil give et råd, ellers er det dog vist en speciel situation, en minister befinder sig i, og det plejer slet ikke at ligne justitsministeren. Men det kan vi åbenbart ikke få at vide.

Dernæst spørgsmålet om arbejdsindsatsen. Justitsministeren var så venlig at bebrejde mig, at jeg ikke havde lavet mit hjemmearbejde, og nu skulle jeg bare komme med et ordentligt forslag. Hvis justitsministeren mente det her bare en antydning alvorligt politisk, så ville han være villig til at sætte sin arbejdskraft ind på at få noget fornuftigt ud af sagen. Det var faktisk det, justitsministeren lovede mig under den seneste førstebehandling af dette forslag, oven i købet flere gange.

Justitsministerens indsats i denne sag bestod i at vente. Vente, vente, vente og derefter bebrejde mig, at jeg ikke havde gjort noget. Det synes jeg er en sær form for aktivitet. Det er i hvert fald ikke den, det normalt er rimeligt at bruge skatteydernes penge til. Jeg synes faktisk, det ville klæde justitsministeren, hvis han i stedet for blot at sige til sine folketingskolleger, som han politisk er uenig med, at nu skal de lave arbejdet, så enten sagde: Dette er jeg uenig i. Eller også: Dette vil jeg sætte min arbejdskraft ind på. Så ville jeg i høj grad respektere det, der blev sagt heroppefra, og så ville jeg også tro, at vi havde en chance for at lave et konstruktivt arbejde.

Så længe justitsministeren blot overlader ansvaret for arbejdsindsatsen til andre, tror jeg faktisk ikke, at der er alvorlig mening bag det, der bliver sagt.